

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812208107
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5812208107.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcov: 1/ Q. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. Q. XXX, 2/ B. L., rod. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. Q. XXX, žalobcovia 1/, 2/ zastúpení splnomocneným zástupcom JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom so sídlom F. XXX, proti žalovanému: P. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. Q. XXX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 3C/82/2012-215 zo dňa 08. augusta 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobcovia 1/, 2/ majú voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo rozsudkom č. k. 3C/82/2012-215 zo dňa 08. 08. 2019 zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcov 1/, 2/ a žalovaného k pozemku - parcele KN-E č. 9921/1 trvalé trávne porasty vo výmere 608 m² zapísanej na LV č. XXXX k. ú. E. Q. (výrok I.) a do výlučného vlastníctva žalobcov v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov - prikázal nehnuteľnosti - pozemky parcela KN-C č. 294/3 - ostatné plochy vo výmere 19 m², KN-C č. 299/6 - orná pôda vo výmere 175 m², KN-C č. 1621/8 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 9 m², ktoré boli vytvorené z parcely KN-E č. 9921/1 geometrickým plánom vyhotoveným U. O. - GEODET, Hattalova 341, Námestovo, č. 17883369-080/2012 zo dňa 12. 10. 2012 (výrok II.) a do vlastníctva žalovaného prikázal nehnuteľnosti - pozemky parcela KN-C č. 294/4 - ostatné plochy vo výmere 11 m², KN-C č. 299/1 - orná pôda vo výmere 324 m², KN-C č. 300/2 - ostatné plochy vo výmere 62 m², KN-C č. 1621/9 - zastavené plochy a nádvoria vo výmere 8 m², ktoré boli vytvorené z parcely KN-E č. 9921/1 geometrickým plánom vyhotoveným U. O. - GEODET, Hattalova 341, Námestovo č. 17883369-080/2012 dňa 12. 10. 2012 (výrok III.) s tým, že geometrický plán vyhotovený vyhotoviteľom GEODET - U. O., Hattalova 341, Námestovo, IČO: 17 883 369 pod č. 17883369-080/2012 tvorí neoddeliteľnú súčasť rozsudku (výrok IV.). Žalobcom priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok V.).

V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenou súdu dňa 12. 12. 2012 sa žalobcovia domáhali zrušenia podielového spoluvlastníctva k pozemku - parcele KN-E č. 9921/1, trvalé trávne porasty vo výmere 608 m², zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. E. Q. a jej vyporiadania reálnym rozdelením tak, že do vlastníctva žalobcov budú prikázané parcely KN-C č. 294/3 ostatné plochy vo výmere 19 m², č. 299/6 orná pôda vo výmere 175 m², č. 1621/8 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 9 m² a do vlastníctva žalovaného parcely KN-C č. 294/4 ostatné plochy vo výmere 11 m², č. 299/1 orná pôda vo výmere 324 m², č. 300/2 ostatné plochy vo výmere 62 m², č. 1621/9 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 8 m², ktoré KN-C parcely boli vytvorené z parcely KN-E č. 9921/1 geometrickým plánom vypracovaným U. O. - GEODET, Hattalova 341, Námestovo, č. 17883369-080/2012 dňa 12. 10. 2012.

Žalovaný so zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva podľa návrhu žalobcov nesúhlasil, na pojednávaní dňa 08. 08. 2019 predložil geometrický plán č. 176/2019 zo dňa 14. 06. 2019 vyhotovený vyhotoviteľom BRANDYS, s. r. o so sídlom Cyrila a Metoda 329/6, Námestovo, IČO: 36 431 281, v zmysle ktorého navrhol rozdelenie pozemku v podielovom spoluvlastníctve.

Aplikujúc ust. § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd rozhodol o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva spôsobom, ktorý navrhovali žalobcovia.

Súd mal z predložených geometrických plánov za preukázanú faktickú možnosť delby pozemku, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporu ani sporná. Pri rozhodovaní o vyporiadaní spornej nehnuteľnosti mal súd za to, že geometrický plán predložený žalobcami je lepšou alternatívou na účelné využitie sporného pozemku, a to v prospech obidvoch strán sporu, kedy aj z hľadiska funkčnosti a účelnosti novovytvorených parciel budú mať obe sporové strany možnosť prístupu k nim priamo z verejnej asphaltovanej komunikácie. Novovzniknuté parcely aj po svojom rozdelení môžu aj naďalej slúžiť tomu účelu ako slúžili do doby ich rozdelenia v prospech podielových spoluvlastníkov. Súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného, že stratí prístup k zadnej garáži, nakoľko žalovanému po zohľadnení šírky druhej postavenej garáže, ku ktorej sa potrebuje dostať, jej vzdialenosti od susednej parcely 1,5 m a po odpočítaní šírky novovytvorenej parcely, ktorá bola prikázaná do vlastníctva žalobcov, zostáva k dispozícii prístupová cesta o šírke 3,85 m, čo je podľa názoru súdu dostatočne široká plocha pre manévrovanie aj s väčším motorovým vozidlom. Súd sa nestotožnil s alternatívou usporiadania spornej nehnuteľnosti navrhovanou žalovaným, nakoľko takéto vyporiadanie by bolo jednostranne výhodné iba pre žalovaného, ktorý by mal pohodlný vstup pre traktor ku svojim garážam, avšak prístup druhej strany k novovytvoreným parcelám by bol omnoho dlhší a navyše sčasti obmedzený existujúcim stĺpom elektrického vedenia.

Vo vzťahu k námietke žalovaného o nedoručení farebnej fotokópie geometrického plánu predloženého žalobcami a všetkých príloh žaloby, súd konštatoval, že zo Spravovacieho poriadku, ani z ustanovení Civilného sporového poriadku nevyplýva povinnosť súdu doručovať stranám farebné kópie originálov listín priložených ako príloha žaloby, príp. vyhotovovať farebné kópie originálov takýchto príloh, pričom o obsahu všetkých príloh mal právny zástupca vedomosť, nakoľko tieto si dal vyhotoviť na vlastné náklady. Ako nedôvodnú súd vyhodnotil i námietku žalovaného namietajúcu platnosť geometrického plánu predloženého žalobcami, ktorú odôvodňoval tým, že od roku 2012 boli v k. ú. E. Q. vykonané dve pozemkové úpravy, čím malo dôjsť aj k zmene výmer jednotlivých parciel ako aj skutočnosťou, že predmetný geometrický plán je starší ako jeden rok, z ktorého dôvodu je potrebné, aby bol overený príslušným orgánom, a teda doložkou vystavenou katastrálnym úradom nie staršou ako jeden rok, ktorá by potvrdzovala, že odo dňa 10. 12. 2012 do dnešného dňa nedošlo k žiadnej zmene. Súd poukázal na to, že geometrický plán, ktorý bol autorizačne a úradne overený, nemá stanovený žiadny časový limit, dokedy sa môže použiť na právne úkony. Jedinou podmienkou pre platnosť a zapisateľnosť geometrického plánu do katastra nehnuteľností je, aby sa od jeho vyhotovenia nezmenil jestvujúci (doterajší) stav katastra nehnuteľností. Porovnaním obsahu oboch geometrických plánov, a to tak po stránke ich grafickej ako aj výkazovej časti, súd nezistil medzi nimi rozdiely ohľadne zmeny v porovnaní so stavom v roku 2012 a v roku 2019, pričom ani právny zástupca žalovaného nevedel uviesť v čom spočíva nezrovnalosť medzi jednotlivými geometrickými plánmi. Geometrický plán predložený žalobcami bol riadne overený príslušným úradom, ako to ustanovuje § 67 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) a zodpovedá všetkým požiadavkám geodézie a kartografie, aby bol riadnym technickým podkladom na zápis zmien týkajúcich sa sporného pozemku, pokiaľ sa od jeho vyhotovenia nezmenil jestvujúci (doterajší) stav katastra nehnuteľností, čo v konaní preukázané nebolo. Pokiaľ ide o pozemkové reformy, ktoré mali byť vykonané v kat. úz. E. Q. od roku 2012, žalovaný tieto svoje tvrdenia nepodložil a tieto skutočnosti nevyplývajú ani z geometrického plánu predloženého žalovaným.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalobcom, ktorí boli v spore úspešní, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Žalovaný v odvolaní namietal neurčitosť výroku I. napadnutého rozsudku z dôvodu neuvedenia katastrálneho územia, v ktorom sa nachádza parcela KN-E č. 9921/1, o ktorej súd konal a rozhodol o zrušení podielového spoluvlastníctva. Z rovnakého dôvodu je podľa žalovaného neurčitý aj výrok II. a III. rozsudku, z ktorého dôvodu nie je takýto výrok rozsudku zapisateľný do katastra nehnuteľností. Žalovaný namietal i určitosť výroku IV. z dôvodu neuvedenia dátumu vyhotovenia geometrického plánu vyhotoviteľa GEODET - U. O., Námestovo č. 17883369-080/2012, pričom tento je neoddeliteľnou

súčasťou rozsudku. Súdu vytýkal i nedoručenie farebnej, ale len čiernobielej fotokópie geometrického plánu, ktorý tvorí súčasť rozsudku. Na čiernobielej fotokópii geometrického plánu, ktorá mu bola doručená, sa nachádza doložka v znení „Táto kópia súhlasí doslovne s originálom nachádzajúcim sa v súdnom spise tunajšieho súdu pod sp. zn. 3C/82/2012. Dátum: 03.10.2019. Podpis“. V tejto súvislosti vytýkal súdu, že neoprávnené overil fotokópiu geometrického plánu, pretože podľa katastrálnych predpisov má takéto oprávnenie iba Okresný úrad Námestovo, katastrálny odbor. Súd tým konal v rozpore s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalovaný namietal platnosť geometrického plánu vyhotoveného vyhotoviteľom GEODET - U. O., Hattalova 341, Námestovo, IČO: 17883369 pod č. 17883369-080/2012 zo dňa 12. 10. 2012, keďže odo dňa jeho vystavenia do dňa podania odvolania došlo k vykonaniu 2 pozemkových úprav v k. ú. E. Q., v dôsledku ktorých došlo k zmene hraníc parciel a aj k zmene výmer jednotlivých parciel v k. ú. E. Q.. Súd sa touto skutočnosťou vôbec nezaoberal a nevykonal žiadny dôkaz na jej preverenie. Predmetný geometrický plán je tak nezapisateľný do katastra nehnuteľností, z ktorého dôvodu je napadnutý rozsudok nevykonateľný.

Súd podľa žalovaného napadnutým rozsudkom zároveň rozhodol „ultra petit“, keď rozhodol o prikázaní novovzniknutých parciel do výlučného vlastníctva žalobcov v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov, hoci takéto znenie výroku absentovalo v petite žaloby žalobcov. Takýmto postupom súd porušil zásadu rovnosti strán konania v prospech žalobcov a v jeho neprospech.

V ďalšom žalovaný namietal správnosť zápisnice o pojednávaní zo dňa 08. 08. 2019, v ktorej je zaprotokolované, že súd oboznamuje zápisnicu z pojednávania zo dňa 13. 06. 2013, uznesenie o prerušení konania, uznesenie o pokračovaní v konaní, rozsudok na čl. 156-159, zápisnicu z pojednávania zo dňa 18. 04. 2019, 16. 05. 2019, podanie na č. I. 200, úradný záznam na č. I. 201, ako aj obsah ďalších listín založených v spise, avšak zo zvukového záznamu z pojednávania je zrejme že súd tieto listinné doklady na tomto pojednávaní neoboznámil.

Žalovaný v odvolaní namietal aj vydanie napadnutého rozsudku nezákonným sudcom, keď zákonným sudcom v tejto veci je sudca JUDr. Milan Antal, ktorému bola vec pridelená elektronickou podateľňou a nebolo mu doručené žiadne rozhodnutie a ani oznámenie súdu o existencii nejakého zákonného dôvodu, pre ktorý sudca JUDr. Milan Antal prestal byť zákonným sudcom v tejto veci a pre ktorý sa zákonným sudcom stala sudkyňa JUDr. Monika Kurjaková. Takýmto postupom súdu vo veci bola porušená zásada zákazu odňatia veci zákonnému sudcovi podľa článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd.

Žalovaný odvolanie odôvodnil i porušením ust. § 181 ods. 2 prvej a druhej vety C. s. p. spočívajúcim v absencii poučenia súdu v zmysle citovaného ustanovenia na pojednávaní dňa 08. 08. 2019, keď v zápisnici o pojednávaní je uvedená iba citácia § 181 ods. 2 C. s. p. V dôsledku neposkytnutia poučenia v zmysle citovaného ustanovenia nevedel, ktoré skutkové tvrdenia súd pokladá za nesporné, ktoré dôkazy súd vykoná a ktoré dôkazy súd nevykoná. Súd taktiež neoznámil stranám konania svoje predbežné právne posúdenie veci, hoci to bolo jeho povinnosťou podľa § 181 ods. 2 druhá veta C. s. p. Takýmto postupom súdu bolo porušené jeho právo na spravodlivé súdne konanie a v prípade napadnutého rozsudku ide o tzv. prekvapivé rozhodnutie súdu.

Žalovaný v ďalšom dôvodil tým, že na pojednávaní dňa 08. 08. 2019 bol nesprávne vyhlásený napadnutý rozsudok - tento nebol vyhlásený Okresným súdom Námestovo a sudkyňou JUDr. Monikou Kurjakovou, pri vyhlásení rozsudku nebolo uvedené kto sú žalobcovia a žalovaný v tomto konaní a ani číslo, resp. spisová značka konania. V závere zápisnice o pojednávaní z daného dňa je uvedené, že bolo dané poučenie o možnosti podania odvolania, o náležitostiach odvolania a o možnosti výkonu rozhodnutia, avšak zo zvukového záznamu z pojednávania je zrejme, že súd nedal stranám konania poučenie o náležitostiach odvolania a o možnosti výkonu rozhodnutia.

Žalovaný namietal tiež nedoručenie napadnutého rozsudku elektronicky do dátovej schránky jeho zástupcu a absenciu podpísania doručeného písomného vyhotovenia rozsudku sudkyňou a príslušnou asistentkou. Žalovaný vytýkal tiež nedodržanie lehoty na písomné vyhotovenie a odoslanie rozsudku zákonnou sudkyňou, majú za to, že dôvody, pre ktoré žiadala sudkyňa o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutia v zmysle § 223 ods. 3 C. s. p. nepovažoval za závažné dôvody.

Podľa žalovaného žaloba žalobcov je zmatečná, pretože nemá náležitosti vyžadované Občianskym súdnym poriadkom a ani Civilným sporovým poriadkom. Žalobcovia v žalobe odkazovali na priestupkové konania, ktoré sa mali udiať v minulosti, ale súd odmietol vyžiadať a pripojiť priestupkové spisy, na ktoré sa žalobcovia odvolávali v podanej žalobe a ktorými preukazovali tzv. naliehavý právny záujem na podanej žalobe a skutkové posúdenie veci v žalobe.

Žalovaný namietal i právne posúdenie veci súdom, s poukazom na to, že v konaní o zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva, súd nie je viazaný návrhom na spôsob vyporiadania a spoluvlastníctvo

môže vyporiadať aj iným spôsobom, ako to žiada žalobca. Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka bol súd povinný skúmať účelné využitie veci, s ktorou skutočnosťou sa súd riadne nezaoberal, a preto vydal nesprávne rozhodnutie. Žalobcovia nepreukázali, že v súčasnosti užívajú tie novovytvorené parcely, ktoré im súd prikázal do ich výlučného vlastníctva v režime bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súčasný užívací stav je taký, ako je uvedené v geometrickom pláne vyhotoviteľa Brandýs, s. r. o., Námestovo č. 176/2019 zo dňa 14. 06. 2019, ktorý predložil súdu. Súd mal prihliadať aj na násilné správanie spoluvlastníkov, ako to vyplýva zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 10C/77/2014. Súd sa riadne nezaoberal jeho návrhom na zrušenie spoluvlastníctva podľa ním predloženého geometrického plánu. Súd sa na pojednávaní konanom dňa 08. 08. 2019 neoboznámil s ním predloženými fotografiami, z ktorých je zrejmé, že ak by sa napadnutý rozsudok stal právoplatný, tak by došlo k znehodnoteniu parciel, ktoré súd týmto rozsudkom prikázal do jeho vlastníctva a jeho susediacich parciel - nemohol by sa dostať do hospodárskych stavieb, ktoré sú odfotoграфované na týchto fotografiách. Z fotografií je zrejmé, že žalobcovia vôbec nepotrebujú parcely, ktoré im súd prikázal do ich výlučného vlastníctva. Konanie žalobcov je v rozpore s dobrými mravmi, a preto ich konaniu súd nemal poskytnúť právnu ochranu. Žalobcovia si v roku 2012 bez jeho vedomia a súhlasu dali zamerať spornú parcelu, a to tak, aby ho mohli v budúcnosti „vydierať“. Pred podaním žaloby sa žalobcovia nikdy nepokúsili o mimosúdnu dohodu a bezdôvodne vyvolali tento súdny spor. Výlučne sám užíva parcely, ktoré súd výrokom II. napadnutého rozsudku prikázal do vlastníctva žalobcov, čo priznali aj žalobcovia. Ak by súd vykonal ohliadku na mieste samom alebo opätovne vypočul žalobcov, bola by sa táto skutočnosť preukázala. On sa so žalobcami v priebehu súdneho konania opakovane snažil dohodnúť tak, aby došlo k účelnému rozdeleniu spornej parcely, čo žalobcovia odmietli. Prítom žalobcovia boli povinní súdu odôvodniť, prečo sa má sporná parcela rozdeliť tak, ako to oni navrhli. Súd podľa žalovaného vo veci rozhodol predčasne, bez dostatočného zistenia skutkového stavu veci, pretože nevykonal ním navrhnuté dôkazy - opätovné vypočutie žalobcov na účelné využitie spornej parcely, na súčasný užívací stav spornej parcely a na spôsob rozdelenia pozemku podľa ním predloženého geometrického plánu a ohliadky na mieste samom, čím by zistil nesprávnosť vydaného rozsudku a nepravdivosť tvrdení žalobcov.

Súd bezdôvodne nevypočul svedka - geodeta Ing. F. A., ktorého výsluchom by sa preukázala nesprávnosť geometrického plánu žalobcov a skutočnosť, že ním navrhované rozdelenie spornej parcely je účelné pre obe strany konania. Súd sa bezdôvodne neoboznámil so spisom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 10C/77/2014, nevyžiadal si správu z Okresného úradu Námestovo, katastrálny odbor o tom, či je platný geometrický plán predložený žalobcami, nevyžiadal od žalobcov a ani od Obce E. Q. stavebné povolenie na stavbu rodinného domu č. s. XXX v E. Q. patriaceho žalobcom.

Žalovaný vytýkal súdu i nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, čím mu odňal právo konať pred súdom a porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces.

Žalovaný napokon namietal i výrok o trovách konania ako závislý výrok od rozhodnutia vo veci samej s tým, že v konaní mal byť úspešný, s čím je spojený i nárok na náhradu trov konania. Súdu vytýkal i nesprávnu formuláciu výroku o nároku na náhradu trov konania, majúc za to, že v tomto malo byť uvedené nielen kto a komu má zaplatiť náhradu trov, ale aj formulácia, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

3. Žalobcovia 1/, 2/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhli napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch II. a III. zmeniť a doplniť údaje o katastrálnom území obce E. Q. tak, aby boli v súlade s výrokom I. napadnutého rozsudku.

Nesúhlasili s tvrdením žalovaného o neurčitosti výroku I. rozsudku z dôvodu absencie katastrálneho územia, kde sa nachádza vyporiadavaná parcela, nakoľko v rozsudku je riadne uvedené katastrálne územie. Prisvedčili odvolaniu žalovaného, pokiaľ ide o absenciu katastrálneho územia vo výrokoch II. a III., kde podľa ich názoru došlo k písárskej chybe alebo inému pochybeniu. Podľa žalobcov však možno uvedený nedostatok, vzhľadom k tomu, že bol správne určený a do katastrálneho územia E. Q. zaradený pozemok v stave KN-E č. 9921/1, z ktorého boli geometrickým plánom vytvorené pozemky parcely registra KN-C, vyriešiť rozhodnutím odvolacieho súdu.

V ďalšom poukázali na nezhody medzi stranami sporu, ktoré začali už v roku 2011.

V súvislosti s poukazom žalovaného na fotografie predložené na pojednávaní dňa 08. 08. 2019, z ktorých malo byť zrejmé, že ak by sa stal rozsudok právoplatný, došlo by k znehodnoteniu parciel, lebo má na nich postavené dvojgaráž a prístrešok na poľnohospodárske stroje, uviedli, že žalovaný sa zámerne vyhol poukázaniu na list vlastníctva č. XXXX, kat. úz. E. Q. a na geometrické plány predložené v konaní z dôvodu, že na týchto listinách nie sú zapísané a vyznačené žiadne stavby. Uvedené listiny dokazujú, že stavby, na ktoré žalovaný poukazuje, sú nepovolenými stavbami. Podľa žalobcov zo strany žalovaného

nie je prioritou čo najobjektívnejšie a najrýchlejšie rozhodnutie, čoho dôkazom je aj skutočnosť, že fotografie nepovolených stavieb a aj geometrický plán boli právnym zástupcom žalovaného predložené až na pojednávaní dňa 08. 08. 2019, teda osem rokov po podaní žaloby.

4. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcov (v tzv. replike) opätovne poukázal na neuvedenie katastrálneho územia vo výroku I. rozsudku okresného súdu, namietal tiež použitie termínu „KN-E“ a „LV“ vo výrokovvej časti rozsudku s tým, že tieto termíny nie sú všeobecne uznávané termíny v právnej praxi, a preto ich použitie vo výroku rozsudku spôsobuje neurčitosť rozsudku.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcov o možnosti opravy rozsudku uviedol, že tento nie je možné opraviť, nakoľko opraviť rozsudok možno len v prípade, že ide o chyby v písaní a počítaní a o také chyby, ktoré sú ako zrejme nesprávnosti podobného pôvodu ako chyby v písaní a počítaní. Prevažnú väčšinu vád vo výrokoch napadnutého rozsudku prevzal súd prvej inštancie zo žalobného návrhu žaloby žalobcov. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 21/2008, podľa ktorého nesprávnosti žaloby nie sú dôvodom na opravu súdnych rozhodnutí. Inštitút opravného uznesenia má odstraňovať zjavné nedostatky, ktorých sa dopustil vo svojom rozhodnutí súd, nie účastník konania v podanej žalobe. Za daného skutkového a právneho stavu veci preto nie je možné vydať opravné uznesenie, ktorým sa opravujú vady výrokov napadnutého rozsudku. Taktiež nie je možné, aby odvolací súd podľa § 388 C. s. p. zmenil napadnutý rozsudok a sám opravil vady výrokov napadnutého rozsudku.

Pokiaľ žalobcovia poukazovali na jeho údajné čierne stavy, o svojich tvrdeniach nepredložili žiadne relevantné dôkazy. Doklady z obce E. Q., ktoré pripojili k odvolaniu sú tzv. novotami v odvolacom konaní, pričom žalobcovia nepreukázali, že ich nemohli predložiť súdu prvej inštancie, a preto na tieto doklady nemôže súd v odvolacom konaní prihliadnuť. Uviedol tiež, že pokiaľ by súd vykonal dokazovanie oboznámením spisov obce E. Q. o jeho údajných čiernych stavbách, preukázala by sa nepravdivosť tvrdení žalobcov.

V ďalšom žalovaný zopakoval tvrdenia o nedostatočne zistenom skutkovom stave veci z dôvodu nevykonania dostatočného dokazovania a nesprávneho vyhodnotenia vykonaných dôkazov. Pokiaľ ide o koncentráciu konania, nebol súdom písomne a ani ústne poučený o zákonnej a o sudcovskej koncentrácii konania, preto sa ustanovenia Civilného sporového poriadku voči nemu nemôžu použiť.

5. Žalobcovia vo vyjadrení k replike žalovaného (v tzv. duplike) zotrvali na svojich tvrdeniach uvedených vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného. Nesúhlasili s tvrdením žalovaného vo vzťahu ku koncentrácii konania a opätovne poukázali na predloženie geometrického plánu a fotografií žalovaným až na pojednávaní dňa 08. 08. 2019, hoci konanie začalo v r. 2012.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a vyhodnotiac odvolanie žalovaného ako nedôvodné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalovaného, vyjadrenia žalobcov, následných podaní produkovaných stranami konania v odvolacom konaní a obsahu spisu, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, spôsobom zodpovedajúcim kontradiktórnej povahe konania, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k rozhodujúcim skutočnostiam jasne, zrozumiteľne a logickým spôsobom vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre rozhodnutie, a toto spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C. s. p. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje, bez potreby ich opakovania. Odvolanie žalovaného vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, keď žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa nebol vysporiadal už súd prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

8. Pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd v nadväznosti na odvolacie námietky žalovaného uvádza:

9. Žalovaný v odvolaní na prvom mieste namietal ne/určitosť výrokov I. až III. napadnutého rozsudku z dôvodu neuvedenia katastrálneho územia, v ktorom sa nachádza vyporiadavaný pozemok a následne aj pozemky, ktoré vznikli jeho reálnym rozdelením, a ktoré súd prikázal do vlastníctva tej - ktorej strany konania. Odvolací súd uvedenú odvoláciu námietku žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú. Pokiaľ ide o výrok I. rozsudku, v tomto je riadne uvedené katastrálne územie, v ktorom sa nachádza parcela, zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva ku ktorej je predmetom konania, a teda námietka žalovaného v tejto časti je nedôvodná. Pokiaľ žalovaný v replike namietal použitie termínov „KN-E“ a „LV“ vo výrokovej časti rozsudku z dôvodu, že tieto nie sú všeobecne uznávanými termínmi v právnej praxi, a teda ich použitie vo výroku spôsobuje neurčitosť rozsudku, odvolací súd uvádza, že uvedené termíny sú bežne používané a nevyvolávajú žiadnu pochybnosť o ich význame. Pokiaľ ide o výrok II. a III., i keď v týchto nie je uvedené katastrálne územie novovzniknutých pozemkov, keďže ide o pozemky, ktoré vznikli v dôsledku reálneho rozdelenia parcely uvedenej vo výroku I., niet žiadnych pochybností o tom, v akom katastrálnom území sa nachádzajú. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že ako vyplýva z výroku IV., neoddeliteľnou súčasťou rozsudku je i geometrický plán vyhotovený vyhotoviteľom GEODET - U. O., Hattalova 341, Námestovo, IČO: 17 883 369 pod č. 17883369-080/2012 na účely vyporiadania podielového spoluvlastníctva strán konania k predmetu sporu, pričom z výrokov II. a III. jednoznačne vyplýva, že parcely, ktoré boli prikázané tej - ktorej strane konania boli vytvorené uvedeným geometrickým plánom, ktorý je v napadnutom rozsudku dostatočne konkretizovaný (i keď v uvedenom výroku nie je uvedený dátum vyhotovenia geometrického plánu, tento je uvedený vo výrokoch II. a III. rozsudku). Ak sa výrok rozsudku odvoláva na geometrický plán, stáva sa jeho obsah súčasťou výroku rozsudku. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaným vytykána vada nemá vplyv na určitosť napadnutého rozsudku, keďže z geometrického plánu, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku a je podkladom pre vyznačenie zmien v katastri nehnuteľností, je zrejmé i katastrálne územie, v ktorom sa pozemky uvedené vo výroku napadnutého rozsudku nachádzajú.

10. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal platnosť geometrického plánu z dôvodu, že od jeho vystavenia došlo k vykonaniu dvoch pozemkových úprav v kat. úz. E. Q., s uvedenou námietkou sa už vysporiadal súd prvej inštancie v bode 17. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi vyslovenými súdom prvej inštancie, keď žalovaný v priebehu konania na uvedenú skutočnosť nenavrhol vykonať žiadne dôkazy a uvedené nepreukázal ani v odvolacom konaní (žalovaný ani nešpecifikoval kedy malo k vykonaniu týchto pozemkových úprav dôjsť).

11. Žalovaný v odvolaní namietal i nedoručenie farebnej kópie geometrického plánu, keď súdu vytykal i prekročenie právomoci pri overení čiernobielej fotokópie geometrického plánu, na čo má podľa žalovaného v zmysle katastrálneho zákona právo len kataster. Odvolací súd v tejto súvislosti odkazuje na ust. § 65 vyhlášky MS SR č. 543/2004 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy, z ktorej vyplýva oprávnenie súdov overovať odpisy a kópie listín vyhotovených zo súdneho spisu. Odvolací súd dodáva, že okresný súd nevykonal autorizačné ani úradné overenie geometrického plánu v zmysle zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), podľa doložky overil len to, že kópia geometrického plánu, na ktorej je uvedená doložka, súhlasí s originálom daného geometrického plánu nachádzajúceho sa v súdnom spise.

12. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil i námietku žalovaného vytykajúcu súdu prvej inštancie rozhodnutie ultra petit, keď nehnuteľnosti vo výroku II. prikázal do BSM žalobcov, napriek tomu, že v žalobe uvedené absentovalo. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že nakoľko žalobcovia sú manželia a nehnuteľnosť, vo vzťahu ku ktorej sa domáhali zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva mali v BSM manželov, správne okresný súd rozhodol, že novovzniknuté parcely, ktoré vznikli reálnym rozdelením pozemku, ktorého boli podielovými spoluvlastníkmi v BSM, prikázal žalobcom rovnako do BSM.

13. Odvolací súd neakceptoval ani ďalšie odvolacie argumentácie žalovaného procesného charakteru.

14. Žalovaný vytykal súdu, že na pojednávaní dňa 08. 08. 2019 súd síce zaprotokoloval, že oboznamuje zápisnice z predchádzajúcich pojednávaní, uznesenie o prerušení konania a o pokračovaní konania, rozsudok na č. I. 156-159, podanie na č. I. 200, úradný záznam na č. I. 201 a obsah ďalších listín založených v spise, avšak zo zvukového záznamu je zrejmé, že súd ich na pojednávaní neoboznánil. Odvolací súd v nadväznosti na uvedenú námietku žalovaného uvádza, že zo zvukového záznamu z

pojednávania, ktorý súd vyhotovoval v zmysle § 98 ods. 1 C. s. p., vyplýva, že súd uvedené listiny oboznamoval v rámci oboznámenia s dovtedajším priebehom konania. Pokiaľ ide o jednotlivé zápisnice z pojednávania, či uznesenie o pokračovaní a prerušení konania, nejde zároveň o dôkazy, ktoré by bolo potrebné oboznámiť v zmysle § 204 C. s. p.

15. Vo vzťahu k pojednávaniu dňa 08. 08. 2019 žalovaný namietal aj absenciu poučenia podľa § 181 ods. 2 C. s. p., čím malo byť porušené jeho právo na spravodlivé súdne konanie. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že konanie v predmetnom spore začalo ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a pojednávanie dňa 08. 08. 2019 nebolo prvým pojednávaním v spore. Pojednávaniu predchádzalo pojednávanie dňa 13. 06. 2013, na ktorom súd oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal i dokazovanie. Z Civilného sporového poriadku pritom nevyplýva, že poučenie podľa § 181 C. s. p. je povinný dať súd na každom pojednávaní v tej istej veci. Odvolací súd dodáva, že cieľom ust. § 181 ods. 2 C. s. p. je zamerať procesnú aktivitu strán na skutočnosti, ktoré sú podľa posúdenia súdu sporné, teda viesť strany už počas konania k tomu, aby dokázali predvídať rozhodnutie súdu. Okrem toho je cieľom zrýchliť a zjednodušiť konanie tak, aby sa nevykonávali zbytočné dôkazy, ktoré súd nepovažuje za dôležité a nevenovala sa pozornosť bezdôvodným skutkovým tvrdeniam, ktoré sú podľa názoru súdu buď nesporné alebo právne bezvýznamné. Ak však sudca toto ustanovenie nedodrží, nemá to žiaden priamy dosah na vylúčenie strany sporu z jej procesných práv, ktoré jej Civilný sporový poriadok priznáva. Porušenie uvedeného ustanovenia však nelimituje stranu sporu pri realizácii jej procesných práv (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/92/2018 zo dňa 20. 11. 2019).

16. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam žalovaného pokiaľ ide o tvrdenie, že zápisnica o pojednávaní dňa 08. 08. 2019 nezaznamenáva skutočný priebeh pojednávania, odvolací súd zdôrazňuje, že Civilný sporový poriadok vychádza zo zásady preferencie zaznamenávania procesných úkonov súdu technickým zariadením určeným na zaznamenávanie zvuku a len subsidiárne je ponechaná možnosť vyhotovenia klasickej písomnej zápisnice v prípade, ak to súd považuje za vhodné a účelné. Paralelné zaznamenávanie priebehu procesných úkonov technickými zariadeniami a zápisnicou bude spravidla odôvodnené praktickosťou vedenia konania, zjednodušenou prípravou sudcu na pojednávanie, prehľadnejšou a rýchlejšou orientáciou v spise. Zvukovým záznamom z procesného úkonu podľa § 98 C. s. p. sa zaznamenáva jeho celý priebeh (okrem zákonom vymedzených výnimiek) a tento záznam sa uchováva aj po skončení pojednávania. Naproti tomu, vyhotovenie zápisnice v zmysle § 99 C. s. p. slúži spravidla len na nadiktovanie podstatných obsahov výpovedí a prednesov. Ak je to dôležité na posúdenie veci, zapíšu sa odpovede vyslušaných osôb doslovne, prípadne sa v zápisnici uvedú jednotlivé otázky a odpovede k nim. Takýmto spôsobom postupovala aj zákonná sudkyňa v danej veci, čo je zrejme z obsahu spisu, aj zo zvukových záznamov z pojednávania.

17. Ako nedôvodné vyhodnotil odvolací súd aj odvolacie námietky žalovaného vo vzťahu k vyhlásenému rozsudku, ako aj jeho doručeniu. Žalovaný v odvolaní namietal, že rozsudok nebol vyhlásený okresným súdom a sudkyňou JUDr. Kurjakovou, pri vyhlásení nebolo uvedené kto sú žalobcovia a žalovaný, ani číslo konania, súd nedal poučenie o náležitostiach odvolania. Zo zápisnice o pojednávaní dňa 08. 08. 2019, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok a ktorá bola doručená i splnomocnenému zástupcovi žalovaného (v tom čase JUDr. Ján Vajda, ktorý má od 12. 02. 2020 pozastavený výkon advokácie, z ktorého dôvodu s ním odvolací súd ako s právnym zástupcom žalovaného nekonal) jednoznačne vyplýva, ktorý súd a sudca a v akej veci rozsudok vyhlásil. Pokiaľ ide o poučenie o náležitostiach odvolania, toto je riadne uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku, ktorý má všetky náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 1, 2 C. s. p. Neobstojí ani námietka žalovaného, že rozsudok nebol podpísaný, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že tento bol podpísaný sudkyňou mandátnym elektronickým podpisom v súlade so zákonom č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), o čom svedčí pripojená doložka o autorizácii. Uvedená doložka je pritom pripojená aj k ďalšiemu rovnopisu rozhodnutia nachádzajúceho sa v spise.

18. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj odvolaciu námietku žalovaného o nedoručení mu rozsudku elektronicou formou. Z podania žalovaného, ale i obsahu spisu, jednoznačne vyplýva, že napadnutý rozsudok bol žalovanému, resp. v tom čase jeho právnenému zástupcovi riadne doručený, tento mal možnosť sa s ním oboznámiť. Nedoručenie rozsudku do elektronickej schránky v zmysle zákona č. 305/2013 Z. z. teda v prejednávanej spore nezakladá procesnú vadu, ktorá by mala za následok porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

19. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalovaného týkajúcu sa nedodržania 30-dňovej lehoty na napísanie rozsudku a tým porušenia práva na spravodlivý proces, nakoľko aj v prípade, keby došlo k porušeniu tejto lehoty, má táto lehota iba inštruktívny charakter. Z obsahu spisu zároveň vyplýva, že rozsudok bol vyhotovený v lehote na vyhotovenie a odoslanie rozsudku predloženej v zmysle § 223 ods. 3 C. s. p.

20. Žalovaný namietal aj porušenie jeho základného práva nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa žalovaného bol jeho zákonným sudcom JUDr. Milan Antal a nebolo mu doručené žiadne oznámenie súdu z akého dôvodu prestal byť zákonným sudcom a je ním JUDr. Monika Kurjaková. V nadväznosti na uvedenú odvoláciu námietku odvolací súd uvádza, že prejednávaná vec bola pôvodne pridelená sudkyňi JUDr. Monike Kurjakovej (č. l. 15 spisu), ktorá sa tak vo veci stala pôvodne zákonnou sudkyňou (nie JUDr. Antal). Následne, z dôvodu nástupu na materskú dovolenku zákonnej sudkyne, bola vec v súlade s dodatkom č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2014 (č. l. 65, 65a spisu), do návratu zákonnej sudkyne z materskej dovolenky, pridelená na prejednanie JUDr. Milanovi Antalovi, ktorý bol zároveň prvým zastupujúcim sudcom zákonnej sudkyne. Na základe dodatku č. 3 k Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2017 bola vec z dôvodu preloženia JUDr. Milana Antala na Okresný súd Žiar nad Hronom prevedená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 1C JUDr. Margity Kovaľovej (č. l. 132, 132 pv). Po návrate JUDr. Moniky Kurjakovej z rodičovskej dovolenky bola vec v súlade s dodatkom č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2018 vrátená JUDr. Monike Kurjakovej. Pokiaľ žalobca namietal, že mu nebolo doručené oznámenie súdu o dôvode zmeny zákonného sudcu, súd túto povinnosť nemá. Z obsahu spisu zároveň vyplýva, že právny zástupca žalovaného bol pravidelne študovať spis, a to i po zmenách sudcov prejednávajúcich danú vec, a teda mal možnosť preveriť pridelenie veci zákonnej sudkyňi. V danom prípade však napadnutý rozsudok vydala sudkyňa JUDr. Monika Kurjaková, ktorej bola vec pôvodne v súlade s rozvrhom práce i pridelená na prejednanie a rozhodnutie, a teda k odňatiu veci zákonnému sudcovi nedošlo.

21. Aj v súvislosti s uvedenými námietkami žalovaného, ktorými žalovaný namietal porušenie práva na spravodlivý proces, sa odvolací súd zaoberal tým, či súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (v danom prípade žalovanému), aby uskutočňovala jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. K naplneniu odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. dochádza vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňuje realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenia súdu preto musia byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky). Odvolací súd, skúmajúc jednotlivé odvolacie námietky žalovaného, dospel k záveru, že vytýkané procesné pochybenia súdu prvej inštancie nie sú takej intenzity, aby došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a aby boli spôsobilé zvrátiť rozhodnutie okresného súdu.

23. Obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý, nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhnúť dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania a rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodoval v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky

sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03) a ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04). Vychádzajúc z uvedeného nemožno konštatovať porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces postupom okresného súdu.

24. Odvolací súd ako nedôvodné napokon vyhodnotil i odvolacie námietky žalovaného týkajúce sa predmetu sporu, spočívajúce v nesprávnom právnom posúdení veci a nedostatočnom zistení skutkového stavu.

25. V nadväznosti na námietku žalovaného spočívajúcu v predčasnom rozhodnutí okresného súdu z dôvodu nevykonania ním navrhnutých dôkazov, vytykajúc súdu prvej inštancie i nevyhlásenie uznesenia o zamietnutí jeho návrhov na vykonanie dokazovania na pojednávaní dňa 08. 08. 2019, odvolací súd uvádza, že Civilný sporový poriadok (predtým Občiansky súdny poriadok) ukladá stranám konania povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd však nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a záver o tom, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 185 ods. 1 C. s. p.), nie strán konania. Nevykonanie dôkazov navrhnutých účastníkom (stranou) nie je postupom, ktorým by súd odňal účastníkovi (strane) možnosť konať pred súdom (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 262/2009, 3Cdo 50/2008, či R 37/1993). Rovnako Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 64/97 konštatoval, že do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré účastník (strana) konania pred všeobecným súdom navrhol, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci sudcovi a súdu umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý stranou konania navrhovaný dôkaz, je však jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 220 ods. 2 C. s. p.).

26. I keď okresný súd na pojednávaní dňa 08. 08. 2019 nevyhlásil uznesenie, ktorým by zamietol konkrétne návrhy žalovaného na doplnenie dokazovania, uznesením vyhlásil dokazovania za skončené z dôvodu, že nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie dôkazy. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia (bod 20.) následne uviedol z akých dôvodov nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie návrhy navrhnuté žalovaným, na ktoré odôvodnenie odvolací súd, v celom rozsahu sa stotožniac so závermi v ňom uvedenými, odkazuje.

27. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, pričom súd správne na danú vec aplikoval ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že súd sa pri rozhodovaní nezaoberal účelným využitím veci, neprihliadal na násilné správanie sa žalobcov a nezaoberal sa jeho návrhom na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, odvolací súd odkazuje na body 13., 16., 18. a 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorých sa súd prvej inštancie riadne vysporiadal so všetkými námietkami žalovaného vznesenými už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, a s ktorým odôvodnením sa odvolací súd rovnako v celom rozsahu stotožňuje.

28. Odvolací súd má zato, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávany prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Nakoľko odvolacie dôvody žalovaného boli nedôvodné, odvolací súd, v celom rozsahu sa stotožniac s napadnutým rozhodnutím, toto ako vecne správne potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, pri rozhodovaní o ktorých súd správne aplikoval ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

29. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaného čo do výroku o trovách konania, odvolací súd poukazuje na to, že súčasťou výroku napadnutého rozsudku okresného súdu je i konštatovanie, že o výške nároku na náhradu trov rozhodne súd samostatným uznesením. Odvolací súd však dodáva, že sa nestotožňuje s názorom žalovaného o potrebe uvedenia formulácie, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko uvedené vyplýva z ust. § 262 ods. 2 C. s. p. Pokiaľ

žalovaný v tejto súvislosti odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 222/2016, odvolací súd dáva do pozornosti neskoršie rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré z uvedeného rozhodnutia nevychádzajú a rozhodujú len o nároku na náhradu trov (dovolacieho) konania bez formulácie v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. (porovnaj napr. 6Cdo 125/2019, 3Cdo 18/2020, 4Cdo 110/2020).

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania boli žalobcovia, a to v celom rozsahu, preto im súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

31. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)